

רע"פ 7072/21 - מחמד פלאח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7072/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש: מחמד פלאח

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
המחוזיבנץרת מיום 9.9.2021 בע"ת 47171-04-21
שניתן על ידי השופט א' לינדנשטרוס

בשם המבקש: עו"ד שמואל לויונשטיין

החלטה

1. לפניה בקשה למתן רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בנצורת (השופט א' לינדנשטרוס) בע"ת 47171-04-21 מיום 9.9.2021, בגין נדחה ערעור המבקש על הכרעת דין וגזר דין של בית משפט השלום ל汰בורה בנצורת (השופט י' כתילי-מנি) בע"ל 8879-01-16 מיום 21.1.2020 ומיום 8.3.2021 בהתאם.

2. כמתואר בכתב האישום שהוגש נגד המבקש, בתאריך 12.5.2015 בבית המשפט השלום ל汰בורה בנצורת במסגרת תיק גמ"ר 813-01-14, נפסל הנאשם מלקלבל או להחזקיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 שנים.

חרף זאת, בתאריך 28.1.2016 המבקש נהג ברכב כשהוא פסול(lnהיגה, ללא רישיון נהיגה תקף, ולא פוליסטה ביטוח בת-תקף).

עמוד 1

3. על כן, יוחסו למבקר עבירות של נהוגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה); נהוגה ללא ביטוח תקף לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970; וכן נהוגה לא רישון נהוגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

4. המבקר כפר בעבודות המינויים לו בכתב האישום תחילת, וטען כי הודהו במשטרה נגבתה בדריכי "תחבולה" תוך "מצגת מצגי שווה ושכנועים פסולים", כלשונו. לאחר שהחל הליך ההוכחות, חזר המבקר מכפירתו והודה במינויים לו בכתב האישום.

משכך, בית משפט השלום הרשיע את המבקר בעבירות שבכתב האישום וגזר עליו, בין היתר, 8 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בחופף לעונש מאסר מותנה בן 8 חודשים אשר היה תלוי ועומד נגדו (בתיק גמ"ר 14-813), ופסילת רישון נהוגה למשך שנה מתום הפסילה הקודמת.

5. לאחר גזר הדין, המבקר הגיע בקשה לתקן הפרוטוקול באופן שייכתב: "כי הוא מוכן להודות אך הדגיש שהוא מודה למרות שהוא לא ביצע את העבירה". המשיבה מצידה הגישה ערעור על קולת העונש לבית המשפט המחויז.

בעפ"ת 16-04-23924 בבית המשפט המחויז נצרת, ניתן פסק דין ובו צוין כדלקמן: "על פי בקשתם המשותפת של הצדדים, מתකבל הערעור מבון זה שפסק הדין של בית המשפט כאמור מבוטל. הדיון יוחזר לבית משפט כמו לא שלב שקדם להודאת המשיב בעבירות בהן הורשע".

6. משהותב הדיון לבית משפט השלום בפני מوطב אחר, התקיימו מספר דיוני הוכחות ובסיום המבקר הורשע בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום.

בבית המשפט העדיף את גרסאות עדי התביעה על פני גרסת המבקר תוך שקבע כי היא "אינה הגינונית", ובפרט לנוכח התרשםותו כי המבקר והעדים מטעמו ניסו לתאם גרסאות. עוד זקף בית המשפט לחובת המבקר, את הימנעותו מהבאת ראיות שהיה בהן כדי "לשפוך אור על האירוע", דוגמת תמנונות מהמצלמות שבביתו.

7. בגין דיןנו, עמד בית משפט השלום מחד גיסא על חומרת העבירות בהן הורשע המבקר, ועל עובדת קיומה של הרשעה קודמת בעבירה של גרים מתוות בנהוגה רשלנית בגינה נפסל רישונו; מאידך גיסא, שקל את תסקير שירות המבחן, במסגרתו צוין כי הנאשם הפנים את מסוכנות התנהגותו, הביע צער וחרטה וכן נוכנות לשסתוף בהליך טיפול.

לאור כל האמור, בית משפט השלום גזר על המבקר 9 חודשים בפועל שירציו בדרך של עבודות שירות, וכן הופעל בחופף לעונש מאסר על תנאי בן 8 חודשים התלו依 ועומד נגדו; 10 חודשים מאסר על תנאי לביל עבורי עבירה לפי סעיפים 10(א) ו-67 לפקודת התעבורה, למשך 3 שנים; פסילת רישון נהוגה לתקופה של 4 שנים, במצבר לכל פסילה אחרת; 8 חודשים פסילת רישון נהוגה על תנאי לביל עבורי אחת מן העבירות בהן הורשע או אחת מן העבירות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה; קנס בסך 2,000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורה; והעמדת המבקר בצו מבחן

למשך שנה.

8. ערעורו של המבוקש לבית המשפט המחויז על הכרעת דין וגורר דיןנו נדחה, תוך שנקבע כי אין בטענותיו כדי להצדיק התערבותה בנסיבות עובדה ומהימנותה של הערכאה הדינית. עוד הודגש, כי לא נפל פגם בריאות המשפטה ובמשקל הראייתי אשר ניתן להן. כמו כן, נדחו טענות המבוקש באשר לקבילותה הוגנתו במשטרה.

9. אשר לגזר הדין, נקבע כי בית משפט השלום שקל כראוי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובכלל זה את העובדה כי לחובת המבוקש הרשעה תעבורתית קודמת בעבירה של גרים מות בנהיגה רשלנית. הודה כי ההחלטה להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל לריצוי מאחריו סורג ובריח מהוות "הקללה של ממש" בעונשו, וכי בנסיבות אלה ממליא אין סטייה המצדיקה את התערבותה ערצת הערעור.

10. מכאן הבקשה שלפני, במסגרת המבוקש שב ומיגע על קביעות הערכאות הקודמות בעניינו, ומעלה טענות מן היקב וממן הגורן; כי לא היה זה שנ Hag ברכבו; נגד קבילות הוגנתו במשטרה; וכי נמנעה ממנו האפשרות להגשת ראיות נוספות ועדים רלוונטיים ועוד. כמו כן, טען לחומרת העונש תוך שהוא משיג על אורכה של פסילת רישומו, וטען כי אינה סבירה ומידתית בשל הפער הקיים בין עונש הפסילה שהוטל עליו על ידי המותב בפסק הדין הראשון לבין זה שהוטל עליו בפסק הדין מושא הבקשה שלפניו.

11. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלאי שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו הפרטני של המבוקש, או כאשר מתעורר חשש כי נגרם לו עוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 5757/18 מריסאת נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (2.8.2018)).

כמו כן, בקשה רשות ערעור המופנית כלפי גזר הדין, לא תינתן אלא במקרים בהם ניכרת סטייה ממשמעותית מדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות דומות (רע"פ 5613/20 אלהוזיל נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (25.8.2020)).

12. הבקשה שלפני אינה נופלת בגיןם של במקרים חריגים אלו. חרף ניסיונו של המבוקש לשווות לטענותיו נופט עקרוני בדבר "מידת התערבותה הערכאה הדינית בניהול הגנת הנאשם", אני סבור כי למעשה בקשרו אינה חורגת מدل"ת אמותו של עניינו הפרטני. אף אם מצאתי נסיגת גמידיון יסוביית המשפטה של מואשר גרמול עייזודיין, קלוחומרה העשו"ס להצדיק מתירושות ערעור "בגלאי שלישי" (רע"פ 4631/21 פיין) הוועדה המרחכית לתקנון בינוי ישוביה הברון, פסקה 12 (12.09.2021)).

13. לעומת זאת, הכרעת הדין שניתנה על ידי בית משפט השלום מפורתת ומונמקת, ונסמכת על ממצאים עובדיים וקביעות מהימנות מובהקות ביחס לעדים שהופיעו לפני. גם בטענת המבוקש כי נמנעה ממנו היכולת להוכיח כי הוגנת החוץ אינה קבילה, אין כדי לשנות מהותצאה האמורה. בעניין זה, אין לי אלא לשוב ולהפנות לדברים שנאמרו בפסק דין של בית המשפט המחויז בעניינו של המבוקש, המקובלים עלי:

"... מקום בו טוען המערער [המבקש - י' א'] כי מאפייני אישיותו הם שהביאו להודאותו בדבר שלא עשה, שומה היה עליו להוכיח טענות זו בעדותו שלו ובוחות דעת מומחה איזוות ומילא, המסמכים שלא הותר להגישם, בעניין ההליך שנוהל קודם להעברתו לכב' השופטת קמא, לא היה בהם די כדי לבסס ראיית טענה זו" [ההדגשה אינה במקור - י'. א'].

14. כמו כן, אני רואה לקבל את טענות המבקש על אודות הפער בין משך פסילת רישיונו בין גזר הדין הראשון לשני. משבוטל פסק הדין הקודם והדין הושב לבית משפט השלום לפני מوطב חדש, הרוי שעונשו נגזר בהתחשב במכלול השיקולים והטייעונים שעמדו לפני מوطב זה.

15. מן הרao' לציין כי אין להמעיט בחומרת מעשי של המבקש, אשר נהג ברכבו חרף פסילת רישיונו ובעוד עונש מאסר מוותנה תלוי ועומד נגדו. בכר, فعل תוך התרסה נגד רשות החוק והتعلמות מהחלטות בית המשפט. נהיגה בככishi הארץ בזמן פסילת רישיון תומנת בחובה סכנה לשלום הציבור, והוא אף משקפת יחס מזולג בח' אדם, בצווי בית המשפט ובחוק (רע"פ 18/5300 סלאמה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (12.8.2018)).

לכך מצטרפת חומרתה הרבה של נהיגה ללא תעודה ביטוח בת-תקף, העוללה להקשות על נפגעי תאונות דרכים במימוש הפייצויים הזכאים להם (רע"פ 5635/19 יעקובוב נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (04.09.2019)).

16. נראה אם כן, כי בנווגו בזמן פסילה ולא תעודה ביטוח בת-תקף, ביתא המבקש כי אינו נרתע מסיכון חי אדם ואף לא ממוראה הדין. בהינתן זאת, אני סבור אפוא כי העונש שהוטל עליו אינו חמור כלל ועיקר, ואף מקל עמו.

17. אשר על כן, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"א בחשוון התשפ"ב (27.10.2021).

שיפט